

Abstrakt

Cílem této práce je zjistit, zda je koncept Odpovědnosti chránit schopen vysvětlit, proč v případě civilního konfliktu v Sýrii mezinárodní společenství neintervenovalo podobným způsobem, jako tomu bylo v Libyi. Primárně je definován teoretický rámec právě dle zmíněného konceptu Odpovědnosti chránit. Za účelem zodpovězení výzkumné otázky byla všechna kritéria, použita v analýze, operacionalizována v souladu se Zprávou Mezinárodní komise pro intervence a státní suverenitu a Závěrečným dokumentem Valného shromáždění OSN z roku 2005. Zároveň jsou popsány koncepty státní suverenity a humanitární intervence. I když konflikty v Libyi i Sýrii začaly v roce 2011 za vlády autoritářských režimů, vnitrostátní situace obou zemí nebyly totožné. Na základě analýzy obou případových studií jsem dospěla k závěru, že koncept Odpovědnosti chránit je schopen dostatečně vysvětlit rozdílnou reakci mezinárodního společenství, což potvrdilo mou hypotézu. Konkrétně se jedná o princip oprávněné autority, který nebyl v Sýrii naplněn, zatímco je třeba vzít na vědomí, že kritérium rozumných vyhlídek na úspěch se stává s postupným vývojem konfliktu více a více problematické. Oproti tomu intervence v Libyi byla právně i legitimně v pořádku. Přestože jednání mezinárodního společenství bylo dle konceptu Odpovědnosti chránit legitimní, mezinárodní neshody byly v případě Libye úspěšně překonány, kdežto heterogenní prostředí spolu s různorodými národními zájmy externích aktérů zůstávají v Sýrii i nadále obtížnou překážkou pro jakoukoliv humanitární intervenci v gesci OSN.